

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

nt bona, uel cōm
 loco inuenta
 o compe. in 6. d. h
 gl. ibique doct. et
 o. An. Im. & alio
 s. fin. uero, in 2. col
 eu rebelliois ad
 itti per nō subditi
 s esset subditus
 ra, c. si. de foro com
 s, s. rursus, ibique
 m. & alii, de re iud
 aliquis sit ualidus
 olū ratione feudū
 nmissa, & c. uerū
 dici potest cōm
 s domini suum, co
 , ex quo nō ē sub
 ratione rei, ut hab
 ique: & fidei et
 erit persona disti
 per iudicem domi
 em, cuius forme
 liti, uel contra
 co delicti, uel con
 ter, secūdo quod
 ates, & per Abb. &
 omp, ergo isti de
 r ipse Paris non po
 puniri, neque dicit
 micilij nō foris
 r ratione rerum,
 m, s. tantibus in
 ximus, esse uerū
 uocor ex pluribus
 fallere, illam que
 esse graue, ac de
 st seruanda, con
 e, quanto magis
 s, pro quo pugna
 moli, 23. q. 1. non
 pen. de sponsal.
 iungenda, quam
 ata, in se de iure
 est matrimonij
 actum, nam ma
 grauitur delin
 mundus diuina
 tur in Euangelio,
 gl. ibi est fidem
 ex. in l. 1. ff. de
 a publicam utilit
 rit, & publica util
 reipublice causa
 atam, & qui pro
 pro quo est pugna
 cus principis, & p
 incipis, & pena
 egij, C. de iur. et
 obat, q. improba
 a fecit, dicitur et
 poena arbitrat
 i, quam iudex ut
 rest ad tradita p
 arg. not. per gl.
 s no. per Alex. in
 in ult. col. eo. n.
 icum alicuius, &
 cum tractet, un
 alium uero am

lionis incurrit, pro quo pena capitis est imponenda
 ut in d. extrauag. qui sint rebell. & in extrauag. ad re
 primen. Et si is non dicatur subditus principis rōne
 domicilij, quia sic faciendo dī principaliter se oppo
 nere maiestati principis, ut not. uoluit Bal. in loco
 præallegato, ergo idem & magis dicendū est, qñ ē
 ille, qui non est subditus rōne domicilij, se opposuit
 honori principis, & principaliter, ac directē contra
 illius honorem uenit, qñ apud graues, & bonos ui
 ros maior debet esse metus honoris, quam mortis,
 & personæ l. isti quidē in fi. ff. quod met. cau. Præte
 rea f. secundū Bal. in d. l. oēs, s. fin. uero ille, qui prin
 cipaliter se maiestati principis opponit, Et si non sit
 subditus, dicitur crimen læsæ maiestatis cōmittere,
 sed f. maiestas principis, & magistratus consistit in
 conseruatione honoris sui, nam quoties aliquid sit
 q̄ honorē magistratus, & principis, uel senatoris, il
 lius maiestas læditur, quia maiestas in honore confi
 sit, ut in d. s. atrox l. asti. de iniurijs cū ibi no. & cū si
 ibi, & supra allegatis, & d. l. isti quidē in fi. & argu. l.
 quod reipublicæ, ff. de iniar. amisso. n. honore prin
 cipis, quō eius maiestas salua dici potest, ut in d. l. isti q
 dē: & f. ideo tex. in d. extrauag. qui sint rebell. quoad
 crimen rebelliois, siue maiestatis parificat, an quis
 principaliter, & directē aliquid q̄ personā principis
 tentauerit, & machinatus fuerit, an uerō contra ho
 norem principis, quia utroque casu maiestas ipsius
 principaliter læditur, & quis principaliter maiestati
 principis se opponere dī, ut ibi: quo casu quoad hoc,
 ut quis crimen læsæ maiestatis in dictis casibus incur
 rat, non refert, an quis sit subditus ratione domici
 lij, nec ne, ut uoluit Bal. in d. l. oēs. Et ex prædictis ap
 paret esse responsum secundo argum. s. in contra
 riū, & pro tria parte facto, cui ē aliter rōdeo, q̄ ex
 quo præfatus Paris habet, & possidet bona in distri
 ctu, & territorio dicti dñi Aloysij, quæ non pnt tene
 ri, nec possideri nisi ab ijs, qui forū in dicto loco rō
 ne domicilij, uel originis sequuntur, ut cautū est ex
 statutis dicti loci, alioquin bona ad fiscū deuoluta cē
 ferentur, sequitur, q̄ & Paris, & dñs Bernardinus, de
 quo tñ minus dubitatur, dicentur esse, & ita reputa
 ti debebunt subditi rōne domicilij, & originis, nam
 21 I quis faciendo, & habendo ea, quæ faciunt, & habēt
 subditi rōne domicilij, censentur, & præsumuntur
 subditi, puta habendo bona, quæ nō possunt hēi nisi
 à subditis, uel soluēdo onera, censum, & alia, ut not.
 uoluit Inn. in c. olim il. 2. de restitu. spol. arg. c. 1. & c.
 quanto de censibus, & c. recepimus de priuileg. & per
 Bal. in l. solet, s. si. ff. de off. procons. ¶ Non obstat pri
 mū argumentū, q̄ matrimonia debēt esse libera, qa
 22 f. fateor hoc uerum esse quoad hoc, ut matrimonia
 possint contrahi, & q̄ta seruanda sint, ut in d. l. titia
 in princ. Sed pp hoc non tollitur, q̄ si quis fidem ui
 lauerit, uel aliter q̄hendo matrimoniū peccauerit,
 ille non sit puniendus: & ideo uidemus, q̄ ē de iure
 canonico, quod multū defendit, & conseruat mati
 monia, iniungitur pœnitentia illi, qui contrahendo
 matrimoniū fidem uolauit, ut est tex. in d. c. sicut, &
 23 in c. pen. de sponsalibus. Præterea q̄ qñ interesset ip
 sius sponsi, ut sponsalia haberent effectū, puta pp di
 uicias sponsæ, tunc fortē rōne interesse pœna stipula
 ri, & promitti posset, nā hoc in casu interesse debere
 tur, ut est gl. not. in d. l. titia in princ. ff. de uerb. obli.
 & in l. 2. ff. de sponsal. que glote an sint uera, docto.
 plenē tangunt in d. l. titia: Sed ob diuitias filiz d. Ber
 nardini Illustrissimus dñs Aloysius nomine eius ne
 potis sponsalia contraxit, & promissionem à dicto
 domi. Bernardino accepit, ergo, & c. Adde, q̄ præfa
 tus do. Aloysius non agit, ut matrimonium contra
 ctum rescindatur, uel aliter impediatur, sed conque
 ritur

ritur de iniuria sibi illata, & de verbis, & de factis... honorē suū principaliter, & directē, & de his grana- tū, & iniuriatū se vocat. ¶ Ad vltimū etiā ex premis- sis responsum patet per ea, quę voluit Bal. in d. l. oēs, §. sin. verō declarādo, & inducendo, ut supra feci: ex quib. tolluntur oīa supra pro tria parte deducta: vn. de concludo tales incurrisse graue crimen proditio- nis, & rebellionis, pro quo ēt poena capitis, & publi- cationis bonorum imponi potest. Laus Deo.

S V M M A E,

- 1 Inquiri denno de eodem facto regulariter non potest, si de illo ab solutio sequuta fuit, & m. 4.
2 Sententia absolutoria in criminali lata transit in rem iudicatā ēt quoad tertium, siue inquirendo, siue accusando processum fuerit.
3 Et lata ex defectu probationem factarum, uel non factarum ua- let in se, & ab ea appellatur, aliā transit in rem iudicatā, sed non est nulla.
4 Probatio ex aspectu quando, & quomodo fieri possit, & debeat.
5 Aetatis probatio ex aspectu quomodo fiat.
6 De aetate certa per aspectum corporis non potest dici notoriē con stare.
7 Testes probantes ex aspectu, & iudicio suo falsum deposuisse di- ci non possunt.

E P I T O M E,

INQUIRI, seu accusari de eodem crimine, de quo aliā sententia absolutoria lata fuit, etiam ad instan- tiam tertij non posse, hic habetur.

CONSILIVM CLXVI.

IN causa inquisitionis formatā dē despon- santē puellā absq; consensu, & licentia, immo sine scientia patris illius, quia res corā doctissimo, & expertissimo viro tra ctatur pro resolutione dubitationū propositarū pau cis agā: & iudicio saniori saluo, vñ de hoc crimine, seu facto non potuisse inquiri, prout inquisitū fuit, nā dē hunc inquisitum prius alia inquisitio de hoc fa cto formata fuit, à qua fuit absolutus, ¶ ergo de co- de facto denno rē inquiri non pōt. l. is cui, §. ijsdē. ff. de accusatio. cuius tex. dispositio procedit ēt, qñ de crimine fuisset inquisitum, quia sequuta absolutio- ne non pōt de illo inquiri, vt ibi voluit Barto. & alij cōter sequuntur, & est bonus textus in c. de his ex- tra de accusatio. iunctis no. ibi p Abb. Anr. & alios; ¶ ubi Abb. per illū textū in primo notabili colligit, q sententia absolutoria in causa criminali lata transit in rem iudicatā ēt quoad tertium, vnde si non fuit appellatum, accusatio ēt à tertio institui non pōt: & id, quod de accusatione dī, procedit ēt, si per uia in- quisitionis processum fuisset, ut dixi, & vt voluit Bar. & alij in d. §. ijsdē, & Abb. & Anto. in d. c. de his. ¶ Preterea t absolutoria in causa criminis lata, propte rea quia non fuerit probatū, uel non legitime proba tū, ualet in se, quāuis si sit iniusta, possit ab ea de iure cōi appellari l. non tantū, ff. de appel. cū similibus: Irē, si non possit appellari puta ex forma statutorū, nā sententia absolutoria lata ex defectu probatiōnū factarū, uel non factarū non pōt dici nulla, sed solū inualida, & iniusta, quę in rem iudicatā transire pōt, ut colligitur ex not. per Bart. in l. prolatam, ibique Alex. in addit. in uer. dētum, C. de sen. & interlo. om. iud. Quā sententia absolutoria in causa criminis la- ta facit, q absolutus nō possit amplius accusari, nec

¶ eum inquiri, quia t de delicto ei iudicatum... pius quari nō pōt, l. licet, §. ultimo, ff. de iur. iur. ab. c. veniā. 3. q. 9. & gl. i. d. c. de his. Sed in alio iudicio fuit de hoc delicto probatus pp probationes inualidas, videlicet testi- onibus testū deponentium ex aspectu pu- puelle, quā probationes fuerunt inualide, & in- gitima, qñ testes hi voluerunt probare per aspectu, & secundū iudicium suū fuisse nunc duorū, & uiginti, & sic ēt maiorē annis uiginti- pbatio ad hoc non fuit sufficiens, neq; idonea. ¶ In eo, quod est cognoscibile per aspectu, pō- dū hominū peritiā, ied ex arte, non est suffici- nis reditio in teste per aspectu, dicendo iudicio meo ex aspectu, sed tunc debet fieri iudicium per iudicē, seu per peritos, & assum pro s- Aōs, & deputatos, ut dicit Bar. in l. de aetate ff. de minor. & fide ipse inquit, q probatō tē pōt esse, quod inter illud, quod a pectis & illud, de quo queritur, est modicus ex- tunc ū illud, quod ex aspectu non est cog- secūdam cōem hominū peritiā, quod dō qñ quis esset maior puta 14. anno in masculo in fœmina, non pōt fieri probatio per tē- tū deponentes, sed in spēcio debet fieri per vel per deputatum ab eo, ita voluit Bart. in uerba intelligantur in d. l. de aetate in 5. col. casus noster, quia inter illud, de quo queritur illud, quod aspectus iudicabar secundū dep- testiū, erat modicus excessus, nā inducitur ad probandū aetatem annorū 22. & ipsū ex aspectu illā esse annorū 22. uel circa. ergo illa fuit inualida. Secundo ēt apparet, illā hō- lidā, quia ad probandū aetatem maiorem 14. in masculo, seu 12. in fœmina usq; ad aetatem ma- puta maiorē 20. uel 22. annis requiritur, q- cludant secundū iudiciū suū ex aspectu de quadriennio deponendo, q iudicio hō- ctū vñ esse annorū 26. nā tunc testis diceret dēter ex aspectu pbare, q puella, seu masculo maior annis. 22. nā q s sit minor 22. annorū uē requiritur triennium, sed q sit maior, req- ascensue quadriennium, ut not. & in d. l. de Bar. in d. l. de aetate in 5. col. qui satis disti- tur: sed in terminis nostris ad probandū a- maiorē annis 20. uel 22. inducti fuerunt testu- rum iudicio ex aspectu deponentes, & alij de- deposuerunt de quadriennio, immo nec dē- ergo probatio illa non fuit concludens, nec cō- ex quibus inferitur, q sententia absolutoria dētis probationibus in se ualuit, & in rē iudicā sine pōtuit ēt quoad tertium, & absolutus per tē- test de eodē crimine amplius accusari, nec in- 7 quiri per pēdicta. ¶ Nec obstat, q t sententia iudicio peritorū, seu ex aspectu eorū, qui iudicium suū iudiciū iudicant, nunquā transit in rem iudicatā, ut hē per doct. maximē Fel. in c. propositarum col. nu. 10. extra de probatio. Quia reprobatio aliud est, q sententiā sit lata per iudicem ex tē- ctione, & ex iudicio suo, quod habet ex aetate iudicio, & ex aspectu illorū, q vt petiti fuerunt ce ad hoc assumpti, q non sunt proprie testes, loquitur ēt Bar. in d. l. aetate in 5. col. & hīc tē- pōsi, & tunc fateor, q sententia dē iudicio iudicio, seu ex aspectu tali nunquam transit in rem iudicatā, & ita proprie loquitur Fel. in d. c. propositarum cum alijs pluribus, quā ipse ibi allegat, & hīc est casus noster: Aliud est, q sententia dē tē- dice ex depositione testium, qui fuerunt inquisi- ducti, puta ad probandū aetatem, qui dē